

Nr 25.

Av herr **Paulsen**, om engångsersättningar åt vissa f. d. tjänstemän vid sockerkontrollen.

Genom föregående års riksdagsbeslut förändrades sockerkontrollen och på grund därav blevo en del kontrollörer överflödiga och därför entledigade från sina befattningar, varvid dessa erhöles ersättning enligt följande grunder:

Förste kontrollör eller kontrollör, som uppnått en ålder av minst 57 år och räknar minst tio tjänsteår vid kontrollen översockertillverkningen samt varit under tillverkningsåren 1920—1921 och 1921—1922 inkallad i tjänstgöring under minst nio månader vardera året och icke eljest åtnjutit pension av statsmedel, är berättigad att, därest han icke för tiden efter den 31 juli 1922 erhåller förnyat förordnande vid sockerkontrollen, från och med månaden näst efter den, då hans anställning vid kontrollen upphör, komma i åtnjutande av pension.

Att pensionens belopp avpassas efter tjänsteårens antal och tjänstgöringens beskaffenhet på det sätt, att för varje tjänsteår såsom förste kontrollör tillgodoräknas ett belopp av 90: — kronor och för varje tjänsteår som kontrollör ett belopp av 60: — kronor.

Grunderna för utbetalande av engångsersättningar till kontrolltjänstemän vid raffinaderierna, vilka miste sina anställningar och ej kommo i åtnjutande av pension, hava bestämts sålunda:

att förste kontrollör eller kontrollör, som varit under tillverkningsåren 1920—1921 och 1921—1922 inkallad i tjänstgöring under minst nio månader vardera året och icke erhåller pension i anledning av sin befattning vid sockerkontrollen, är berättigad att, därest han icke för tiden efter den 31 juli 1922 erhåller förnyat förordnande vid sockerkontrollen, erhålla engångsersättning.

Att engångsersättningens belopp avpassas efter tjänstetidens längd på det sätt, att den som räknar tio eller flera tjänsteår erhåller 1,200: — kronor, den som räknar minst sex och intill tio tjänsteår 900: — kronor och den som räknar intill sex tjänsteår 600: — kronor.

Pensionen till de kontrollörer, som erhöilo sådan, finner jag vara väl avvägd.

Däremot anser jag, att de kontrollörer, som hade pension från annan statstjänst tidigare och därför erhöilo engångsersättning, fingo för liten sådan.

Visserligen är det sant, att dessa kontrollörer, som äro pensionerade f. d. statstjänstemän, vanligen f. d. underofficerare, ha ungefär lika pension med de kontrollörer, som nu erhållit sådan, och att pensionera dem ytterligare en gång skulle vara en orimlighet.

Men det skall dock besinnas, att under det de pensionerade kontrollörerna ej betalt ett enda öre till sin pension, så ha dessa gamla f. d. statstjänstemän under hela sin tjänstetid — minst trettio år — varje år betalt pensionsavgifter. Det blir ingen liten summa, som sålunda inbetalts.

På grund av denna olikhet mellan dessa bägge grupper av kontrolltjänstemän finner jag den vid 1922 års riksdag beviljade engångsersättningen till kontrollörer, som genom omläggning av sockerkontrollen miste sina befattningar, vara för liten, varför jag tillåter mig föreslå,

att riksdagen ville besluta ytterligare en engångsersättning till de förste kontrollörer och kontrollörer, som enligt 1922 års riksdagsbeslut om omläggning av sockerkontrollen entledigades från sina befattningar, sålunda:

att engångsersättningens belopp avpassas efter tjänstetidens längd på det sätt, att den som räknar tio eller flera tjänsteår erhåller 1,000: — kronor, den som räknar minst sex och intill tio tjänsteår erhåller 700: — kronor och den som räknar intill sex tjänsteår erhåller 400: — kronor.

Stockholm den 11 januari 1923.

Anders Paulsen,
Arlöv.